

מסורת הש"ס

(ב) נשמת נל. וישע' (ד) ותוספתא ס"ב, (ג) (שס, (ה) (שס, ה) "נפ" בתוספתא ספ"ב דשע"י, (ו) ס"א וישע' נכרי בשבת ירו"ע ותוספ' תנודע, (ז) שמונה ס"ה, (ח) נלעיל יל. ע"ש, (ט) וברכות סד, י"ו וקידושין לא: וישע' (כ) ומצות הכולל ליתא בהר"ף ובהרא"ש, (ל) ג' הר"ף והרא"ש, (מ) רב עקיבא, (נ) ליתא בהרא"ש, (ז) הר"ף פרי"י בערוכין, ה"ה והלחמ ר"ן, (ס) בריתא סד. הר"ף וישע'.

הגהות הב"ח

(א) 'נח' דר' חמח שרף לז' אונצער. ר"י דר' טויף ק"י
בפריש' דר' יעקב
בפריש' דר' יעקב
(ב) 'עיר' דר' יעקב ש"ס
שפ"ס בנדרים אר"י
למירנ' (א) 'הוש' דר' יחזק
י"ח חמח ויחזקעל חמח נמי
(א) למח' (ד) 'ר' נדנר ר'
יוסף נמן בן מילחא דר'
יוסף בראש אר"י ויוסף נתן
מילחא דר' יוסף בראש
אר"י ויוסף מחלמיש במילחא דר'
יוסף וי"ח אונז ק"י דר'
לחמיש י"ח שפ"ס נאדור ק"י
ד"ר נלמח דר' יוסף חייט
שפ"ס ומחל' וכו' וכו' אר"י
נלמח דר' נחמח לז' בין
לחן נלמח דר' נחמח דר' נלמח
ויהי' דר' נלמח אר"י אר"י
לז' ויוסף נתן בן יעקב אר"י
אונז ק"י ויחזקעל דר' נלמח
לחמיש שפ"ס ומחל' דר'
נלמח מופ"ס בן יחזקעל
נחמח ומחל' דר' נלמח
עולה נחמח חמח נלמח
נלמח

גליון הש"ס

נב' וכל שאינו קושה אינו
אומר. עין נב"מ דף ל ע"א
תוס' ד"ה אבל הכא:

הנהגות הנר"א

[א] נם ספר שנות משינן
חזון יריב חמודה.
אלון יריב וספר יריב נמחש:
[ב] שם י' אומר שבת
נעטרה. יריב דקאי אירא
כלש ספר שבת נחש חלולין
מחור חמודה אפי' טען ו'
שם אהיב נכפוש ספר שבת
משינן יריב דקאי חמודה נל'
ותפרין ו' שומר לעבר ו'
בספר (מ' מ'א) (עמ'ש)
[ג] חלל הרב'ס חמ'ס
חמ'ס ויריב חמ'ס נל'
השט'ס חמ'ס ריט'ס נל'
דחש כל עין אסור וחמודה
י' א' כלש מחור (עמ'ש)
דקאי נחש י' (מ'הו):

רבינו חננאל

אמר שמואל מקבלי קיבוץ.
 פ"א אי קיבוץ קיבוץ, בחור
 התחום אשרו, חן לחתום
 הוזה, ואסאקא הני מילי
 בשבחוהו ובימינו טובים דלא
 שכיח איש דנפקין חן
 לחתום, לא בחתור לא מרד
 דאיכא דנפקין חן לחתום
 אסור, מו ושרא נזיל גוים
 כעבילי אפדת חן לחתום,
 ולא עבילי רבנן בההוא
 אפדת, איכא דאמר, חן
 נמי לא בההוא אפדת.
 ואנן דאמר שמואל דלא
 חתום שר, ארס חתום שר אי
 איכא דאמר, עבדיה סיע
 בהיירודימינא, חן חסא
 שרז לאכוונני רבי שרז
 לעותא לעתא חן עבדיהו
 חתולי הרומא, חן שרז

ור. ליתן מלאכה לנכרי בקיבולת
עלמא ואמרי היום בשבת יהב
נח (ד' י'): ליתן כלים לכובס צע"ש
משום דכביסה בנכרי מידי דלא

אמר שמואל *מקבלי
אסור חוץ לתחום מור
חוץ לתחום לא אמר
דמקרא להתם אבל
לתם אסור אמר ר
מתא דמקרא להתם
בשבתות ובימים טוב
דאולי להתם אבל ב
דאולי ואתו להתם א
דרב נחמן בנו ליה א
חוץ לתחום איקלע ר
חיננא ולא עלו לגבי
נמי לא על כגוויה ו
קיבולת בתוך התחתון
מותר ⁶אדם חשוב ש
מיינא בתיננא בהדיה

(ב) לֹא־בִּנְיָמִי דָּבִי שְׂרָשָׁה
עֲבִידָתָא בְּחֹלָא דְּמִתָּא
לֹא קָא שְׁקִל שְׂרָשָׁה
לִיה וְלִית לֵן בִּה תְּנִי
בְּמוֹעֵד לְעִשְׂוֹתָהּ לֹא
אִסּוּר וְכִלְלוֹ שֶׁל דְּרִי
אוֹמֵר לִנְכְרִי וְעוֹשֶׂה
אוֹמֵר לִנְכְרִי וְעוֹשֶׂה
קִיבֹלֵת בְּמוֹעֵד לְעִשְׂוֹתָהּ
וְכִבְכֵּר שְׁלֹא יִמְדוּד
יִמְנֶה כִּדְרָךְ שֶׁהוּא עֵין
מְרַבֵּיעִין בְּהֵמָה בְּחוּמֵי
בֹו אֵין מְרַבֵּיעִין
הַמּוֹקֵדֶשִׁין תְּנִיא אִידֵין
בְּחֹלֹו שֶׁל מוֹעֵד ר' יוֹסֵפ
שֶׁתְּבִיעָה מְרַבֵּיעִין עַל־
תְּצַמֵּן וְשֶׁאֵר כֻּל הַיּוֹמֵם
לְבִקְרוֹת ת"ר כ"א (ג) וְכִי
שֶׁל מוֹעֵד וְאֵם בְּאֵין
שׁוֹמֵר לְנֶעֱמַר אֵין צִאֲנוּס
מִסִּיעִיעִין אוֹתָן (א) וְיִמּוּס
בִּי"ט בְּמוֹנוֹת בְּמוֹעֵד
שְׁהִיה יֵינוּ בְּתוֹךְ הַבְּמִדָּה
וְגַף בְּדִרְכּוֹ דְּבִרֵי ר' יוֹסֵפ
יִמְמִין: גַּמ' וְצִיכָא
דְּמִישְׁחָא נָפִישׁ פְּסִידִיד
יְהוּדָה וְאִי אֲשַׁמְעִיעִין
מִדָּה לר' יוֹסֵפ צִיכִיכָא
בְּדִבְרֵי הַאֲבֵד לֹא כִּי
כִּי

נחמן בר יצחק מהר
 (ט) סיני אמר הלכה כ:
 אמר חמרא טעמא
 פסידא דאמר אביי "א
 אמר רב חמא בר גו
 למאי הלכתא אמר רב
 למידות זו מזו דאמר
 מנהרדעא אמר "זופר
 חייש למידתא אמר
 קיכא דלא אחזיק לא אחזיק:
 מותרת כך זו מותרת כמו בזבוח
 ביתא חייש לפסולא ובתניתא איכא
 דלמר ופסחין לנחא דחייש לטעם

קבליון קיבולת במועד לעשוהה לאחר המועד, ונו נותן בקיבולת לגוי במועד. כללו של דבר, אומר לגוי ועושה. ת"ד אין מרביעין בהמה אומר חמורה שחבעה מרביעין עליה כשביל לו של מועד, פי' מנסיין בהמות לריר כדי

מי שהפך פרק שני מועד קטן

יב.

אמר שמואל מקבלי קיבוץ בתוך החתום. הא דשרינן כלים לכוס נכרי מירש בקונט? דלא מינכר שהוא של ישראל ור' יעקב לא היה מחלק ואומר דשרי במועד וגם בשבת דהא ריחים של מים איכא השמעת קול ושרינן בפ"ק דשבת (דף י"ט. וסו) ובפ"ק

דע"ו (דף כ"א: וס') שרין להשריף
 שזה לנכרי משום דלרסמיה קעבר
 וכו' קבלנט שאין הית' מתעלה עכר
 אלל ממחר לעשות וכו' דר' שמעון
 בן אלעזר פליג מסתמא הלכה כר'
 שמעון בן גמליאל דקא אסר ההם
 מתוך צמחיה משמע א"ה שזה שר'
 כדדכר' ההם ומחל צ"ק' דשנת
 (דף י"ג: וס') גבי ספינה פוסק עמו על
 מנת לשבות ואר' שבות אלמא אין
 לנכרי מניה לעשות קבלנותו בשביל
 ישראל ואיכא מאן דלמר א"ה לפסוק
 אין דר' ובשמעון דלמר שמואל
 מפרש דרבו יעקב כמותו פירוש
 שמעונין כולהו שמתחלל חבל
 וכדכר' שישא דלמר (לעיל י"א:) דברס'
 המותר' בתש"מ אסורין בימי אלב'
 דהי' דלוריימא או ענין דלוריימא
 אלב' בנמיעד קהילו וכו' שיש לכן להקל
 בשבת דלא תשיעין כל כך דלא לחלול
 בזה וכו' כיון דבאבילות ארירי שמואל
 היכי קאמר וכי ליכא מתא דמיקרבא
 להם (ו) לא חמין אלל בשבתות
 וכו'

וימים עושים דגש שמימי לחוץ מדרומה
 אצל בחולו של מעד אסור ויגדן
 עיון: דברי רבי יוסי. בשם
 (ו) תנא מילתא דר' יהודה ברשא
 ויחין להחליט מילתא דרבי יוסי
 מסיים לה וק' בין לא ידענא אי
 אסור אי אסותין קאי מיהו לכאורה
 אסותין קאי דשיין דה מנוסה
 ומדקתינה דה וולק וגומר משמע
 דאסור קאי להחליט לא שיין משמע
 דק' אחר כן וגם עושין לו ליתמודין
 משמע דקאי אסור ולית ליה וולק
 וגומר להחליט לא שיין ליתמודין
 דסגי בדיחוי קטן:

המות מבניין אותן
דיירין לא בשבתות ולא בימים טובים ולא בחולו
מאלהין מותר ואין מסייעין אותן ואין מוסרין להם
היה שכיר שבת שכיר חדש שכיר שנה שכיר שבוע
להם שומר לנעו את צאנם [ו:] ר' אומר בשבת בטובה
בשכר אמר רב יוסף הלכתא כרבי: **מתני'** וכן מי
ואירעו אבל או אונס או שהטעותו ^לזולף וגומר
ר' יהודה אומר עושה לו לימודים שגביל שלא
אי אשמעינן קמייאת בההיא קאמר ר' יוסי משום
אבל חמרא דלא נפיש פסידה אימא מודי ליה לרבי
תרייתא בההיא קאמר רבי יהודה אבל בהך אימא
אמר רב יצחק בר אבא ^אמאן תנא שינוי במועד
יוסי אמר רב יוסף ^בהלכה כר' יוסי בעו מיניה מרב
למישע חביתא דשיכרא בחולא דמועדא אמר להו
יוסי אימור דאמר רבי יוסי בחמרא בשיכרא מי
מאי משום דנפיש פסידה שיכרא נמי אית בה
זרה לי אם בר שית סאוי ושייעי מבר תמני ולא שייע
זר אמר רב הלכות מועד כהלכות כותים ^אבהלכה
דינאל ^בבר קטינא ^א(אמר רב) לימר שהן עקורות ואין
שמואל ^אזופתין כוחא ואין זופתין חביתא אמר רבי
חביתא ואין זופתין כוחא מר חייש לפסידא ומר
אביי ^אנקטינן הלכות מועד כהלכות שבת
^{יש}
נקודות. כגשם עקרה שאין לחדש ממנה פרי אלף גופי: ואין
אלף אמרינן כי היכי דמחזיק בזהאי מחזיק בזהאי אלף לא ילפי
פסידא יתירא אי לא זמני לה משום דנפיש יינא ובכוחא ליכא
א יתירא ובכוחא ליכא טירחא יתירא ובכחיתא איכא טירחא יתירא:

[illegible]

עין משפט
גר מצודה

[illegible]

מוסף רש"י

ערשה לו לימודים. למין
לזר של יין לכסיתו (ברכות
לח) למזר נמרים על פי הכזר
(שבת קכח). סיני, היו קורין
לרז יוסף שהיה בקי בנביאות
הרעה (ברכות סד). כוזמא,
מן קטנה מחצית (עדו עא).
נקטינן. מסירת מאכותינו,
מנהג מרכזותינו (שד"ח ה).

רבינו חננאל (דמשק)

היטלן וכלן לזבל – משהיה
אשכולות. אמר באי מסתנין
מותו, אבל אני מסמיעין
ורועים, ואני מוסרין לה
שומר לעל באי צאן, ואם
היה שכיר שנה שכיר חרש
שכיר שבת, מסמיעין חרש
ומסרין לעל שומר לעל
צאן. ואומר אן באי בשבת
בשבת, כלל כלום תהא. ו
כיום שכל במונות בלדי,
כלומר שכירועם היא
עודמם, כמערד אפי'
כשכר. אמר ר' יוסף הלכתא
בש"ס, וכן ר' שיהיה יחי'
בכור ואישיה טעלין אן ארעא
והשעורן טעלין ר' יוסי'
אומר לעל וגרמי כדורי, ו
יורוה אמר ערשה לו
למדין. ו' מרדכי למדין

כספסול, וצרכלא, דאס
 אסמעלען קאמפאניע
 דעפיש פערדיע משום חסד
 שוין דא, אבא הארא, ב'
 יאר, זיך יעקאב פון אבא מאן
 דאס שניי חסדען דער
 האבא דער אלץ דאס, דאס
 שוין שוין דערנאכאל בלא שניי
 אומן דאס פארקלעהט ב'
 יאר, (נעמא) [נעמא] שניי מרוב
 נחמן פון יעקאב, חסד
 לעפעליכע לחבתיא שנייאר
 בחולו פאר שניי, דאס
 פון חריות בלא שניי חסד
 דאס שוין, דאס אומא חסד
 דאס שניי, דאס אומא חסד
 דאס דערנא, אומא חסד
 דאס שוין אף דערנא,
 בחסדא, אומא שניי
 מנהל חסד, שניי
 דאס פארקלעהט שניי
 אומא חסד, שניי
 אומא חסד, שניי
 אומא חסד, שניי

מגנת סאין, ולא שיעא. כלומר
שעקרות הן ואין למידות זו
זו מולד. זיפות הכוזתא אם
זפתין גרבא ולא זפתין כוזתא